

[Kent Kirk]

diplomat. (*Munterhed*). Det har han i hvert fald været det sidste halve år. Når hr. Delors udtaler sig, som han gør, ved han selvfølgelig også, at det ikke var på grund af det danske formandskab, vi skulle have en folkeafstemning den 18. maj.

Når han netop bruger den vending, er det vel for at være høflig over for regeringen, for hr. Delors havde jo ikke så meget at sige om det danske formandskab. Det var vel i virkeligheden dér, problemet lå for hr. Delors.

Anden næstformand (Grove):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 18.13

Mødet genoptaget kl. 19.00

Formanden:

Jeg konstaterer, at statsministeren ikke er kommet til stede i salen, og jeg skal derfor udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.05.

Mødet udsat kl. 19.01

Mødet genoptaget kl. 19.05

Formanden:

Jeg vil gerne sige til statsministeren, at her er tale om en forespørgsel til statsministeren, og den forudsætter, at statsministeren er til stede. Vi skulle være begyndt kl. 19.00.

Pia Kjærsgaard (FP):

En ny start, lidt forsinket måske, krævede regeringen ved sin tiltrædelse efter Schlüterregeringens fald på tamilsagen. Men blev det nu en ny start? Nej, selvfølgelig skete der ikke noget revolutionerende eller noget, der på nogen anden måde for alvor var nyt. Man lancerede meget hurtigt de velkendte socialdemokratiske kongstanker, som der aldrig rigtig er blevet gjort op med i Danmark, fordi den borgerlige regering enten ikke magtede det eller ikke turde det.

De partier, der nu er med i regeringen, ligger jo alle sammen sådan under for Socialdemokratiet, der ikke er blevet den samlende flok

for midterpartierne, som de havde håbet. Socialdemokratiet kører med hård hånd regeringen som et stykke socialdemokratisk kunnen. Dermed er de små partier heller ikke blevet den økonomiske politiks garant, som de påstod at ville være, men nærmere det modsatte.

Der bliver jo ikke ført nogen særlig effektiv fastkurspolitik. Der bliver ikke ført en erhvervsvenlig politik. Inflationen holdes ikke lav som en væsentlig målsætning. Virksomhedernes investerings- og ekspansionsmuligheder er igen blevet begrænset. Privatforbruget bliver sat voldsomt i vejret, når regeringen ødelægger de attraktive opsparingsmuligheder, og det giver mere inflation og stigende import, når folk kan bruge flere penge. Det skaber bestemt heller ikke flere arbejdspladser i Danmark.

Da regeringen trådte til, lovede statsministeren at forbedre beskæftigelsessituationen. Hvad er så resultatet af statsministerens og regeringens anstrengelser blevet? Hvor er den knækkede arbejdsløshedskurve?

Arbejdsløsheden stiger jo stadig væk, og der er ingen udsigt til, at regeringens politik skulle kunne ændre det. Og det gennemtvungne EF-unions-ja vil heller ikke kunne ændre det. Man kunne godt omskrive et tidligere ordspil fra Winston Churchill, og jeg har omskrevet det, så det lyder: Aldrig har så mange ministre gjort så lidt for så mange betrængte danskere.

Regeringen med embedsmandsapparatet i ryggen vil med den nye skattereform forsøge det umulige. Man vil beskutte danskerne endnu mere og gennem beskatningen skabe vækst og velfærdsfremgang. Det er selvfølgelig umuligt. Det er en ny skattebyrde, når de grønne afgifter medregnes, og det skal vi selvfølgelig huske.

Fremskridtspartiet har i adskillige år ønsket lavere skatter. Regeringens skattereformforslag er desværre udarbejdet med baggrund i en særlig dansk skattetradition, hvor skattelettelser reelt kun består af skatteomlægninger. Fremskridtspartiet ønsker, at skattelettelser skal udformes med et særligt strategisk sigte, der både tager højde for den nuværende langtidsudvikling og de langsigtede muligheder for at påvirke danskernes adfærdsmønster, der i dag er forvredet af det alt, alt for høje skatteniveau.